

– JÉZUS CSODÁI –

Szabó J. Róbert * 2025. 02. 02. * Jézus csodái * S01. 1 rész

János 20,30-31.

I. Bevezetés

Amikor valami rendkívüli történik az életünkben, gyakran érezzük úgy, valami csoda történt velünk. De vajon, amit átéltünk tényleg csoda volt? Egyáltalán mit nevezhetünk? Ezekre a kérdésekre keressük a választ mai istentiszteletünkön.

Az emberek nagyon különbözően gondolkodnak a csodákról. Egy tudós például azt mondta egy televíziós műsorban, hogy „*a csoda nem más, mint egy még fel nem fedezett természeti törvény*”.¹ Vagyis szerinte csodák nem is léteznek, minden megmagyarázható tudományosan. Mások szerint viszont minden különleges esemény csoda, valamiféle szerencsés véletlen. De a vélekedések abban megegyeznek, hogy történnek olyan események a világban, amiket nem tudunk megmagyarázni, és amelyek csodaként határozunk meg.

De ha valóban meg akarjuk érteni, mi a csoda, akkor a legjobb, ha ahhoz fordulunk, aki a történelem legnagyobb csodáit vitte véghez: **Jézus Krisztushoz**. Az ő csodái nem egyszerűen különleges események voltak – határozott céllal történtek. János evangélista, aki személyesen látta ezeket a csodákat, így fogalmazza meg céljukat: „*Jézus sok más jelt is tett a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.*”

II. Mit nevezünk csodának?

A mindennapi életben sokféleképpen használjuk ezt a szót. Csodának mondjuk, amikor valaki, akiről lemondtak orvosai, mégis felépül súlyos betegségből. És csodáról beszélünk akkor is, amikor váratlan segítség érkezik egy szorult helyzetben. Ezek kétségkívül rendkívüli események, de vajon tényleg csodák?

Ha meg akarjuk érteni, mi a csoda valójában, nézzük meg, hogyan beszél erről az Újszövetség. Három fontos kifejezést használ, amikor csodákról beszél.

Először is, a csoda **természetfeletti erő megnyilvánulása**. Az újszövetségi „*dünamisz*” szó éppen erre utal – olyan esemény, ami nem magyarázható természetes módon, hanem Isten erejének megnyilvánulása.

Másodszor, a csoda **rendkívüli, csodálatos esemény**. Az újszövetségi „*terasa*” szó ezt fejezi ki. Ez olyan történetet ír le, ami kitűnik a hétköznapi események közül és ámulatba ejti annak szemtanúit.

Harmadszor pedig, és ez talán a legfontosabb, a csoda mindig **jelentőségteljes jel**. A „*szémeion*” szó arra utal, hogy a csodának célja, üzenete van - valamire vagy még inkább valakire mutat rá.

És éppen ezért kell Jézus csodáit is megvizsgáljunk, mert az Ő csodái nem egyszerűen különleges események voltak - határozott céllal történtek. Sőt, János evangélista következetesen ugyanezt a szót, az utolsóként említett „*szémeion*”-t használja rájuk.

Ezzel azt hangsúlyozza, hogy mindegyik túlmutat önmagán, mindegyik Jézus különleges személyéről és egyedülálló küldetéséről mond el valamit. Ahogy ő maga írja le a csodák célját: „*Ezek pedig azért íratlak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.*”

III. Jézus csodáinak célja János szerint

Ha alaposan megnézzük az igeverset, János egyértelmű választ ad arra a kérdésre, ami Jézus kortársait is foglalkoztatta: „*Ki ez?*” - kérdezték újra és újra, amikor látták csodáit és hallották tanítását. Az apostol válasza pedig nem emberi találgatásokon alapul. János nem egyszerűen leírta a véleményét Jézusról, és nem is csak összegyűjtötte, amit másoktól hallott. Ő személyes tanúja volt mindannak, amit leírt, ahogy írja: „*Jézus sok más jelt is tett a tanítványai szeme láttára*”.

De János nem egyszerűen krónikása akart lenni az eseményeknek. Ezért nem minden csodát írt le, amit látott – és ne ütközzünk meg ezen –, tudatosan válogatott közöttük. Ezt maga is hangsúlyozza, amikor leírja: „*sok más jelet is tett*”.

De miért nem írta le Jézus minden csodáját? Mert a Szentlélek vezetése alatt egy határozott céllal írta evangéliumát: hogy az olvasók felismerjék és elhiggyék, kicsoda valójában Jézus. Nem csodagyűjteményt akart összeállítani, hanem bizonyóságot akart tenni Jézusról.

Akiről két döntő kijelentést tesz: „*Jézus a Krisztus*” és „*az Isten Fia*”. A Krisztus szó azt jelenti: Felkent, Messiás. Azt a megígért Szabadítót jelöli, akiről az egész Ószövetség beszél. Amikor tehát János azt mondja „*Jézus a Krisztus*”, akkor azt állítja: Ő az, akit Isten megígért, Ő az, akire évszázadok óta várt Isten népe. Ez a cím különösen fontos volt János számára, hiszen evangéliumában többször is megörökíti Jézus szavait az Atyával való egységéről: „*Én és az Atya egy vagyunk*”ⁱⁱ. A zsidó vezetők ezt a szoros

kapcsolatot istenkáromlásnak tekintették, ezért akarták megölni őt. János tehát azt hangsúlyozza: Jézus az, akinek mondja magát, nem egyszerűen egy különleges ember, nem csak egy próféta vagy tanító – egyedülálló, közvetlen kapcsolata van az Atyával.

De János nem áll meg ott, hogy elmondja ki valójában Jézus. Elmondja azt is, miért olyan fontos ezt felismernünk. Ezt írja: „hogy életetek legyen az ő nevében”. Mit is jelent ez? János egész evangéliumában arról tesz bizonyosságot, hogy az élet – az igazi élet – csak Jézusban található meg. Hiszen Ő maga mondta magáról: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek”.ⁱⁱⁱ A csodák célja tehát nem más, mint hogy felismerjük: Jézusban, a megígért Szabadítóban találhatjuk meg a teljes életet.

IV. Hogyan kapcsolódik ez az életünkhöz?

Talán úgy tűnik, hogy az, kicsoda Jézus, ma már nem olyan fontos kérdés. Sokan úgy gondolják, elég annyit tudni róla, hogy egy nagy vallásalapító volt, aki talán nem is létezett sohasem. De mit számít ez? Miért lenne fontos ma eldönteni, hogy kicsoda valójában Jézus?

Mert **nem akármilyen bizonyosságtételről van szó.** Amikor János azt írja, hogy *tanúskodik*, akkor ez többet jelent, mint hogy elmond egy történetet. A tanú az, aki személyesen tapasztalt, látott, hallott valamit, és ezt olyan meggyőződéssel vallja, hogy akár az életét is kész odaadni érte. János nem másodkézből származó történeteket ad tovább – saját tapasztalatáról beszél. És ezt a tanúságtételt azért írta le, hogy mi is higgyünk.

És ez a hit nem elméleti kérdés. János szerint ettől függ az életünk. Nem a biológiai életünk. Hanem az az élet, amiről Jézus beszél, amikor azt mondja: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet”.^{iv} Az élet vagy halál kérdése ez – nem a test, hanem a lélek számára. Nincs középút, nincs „majd később eldöntöm”.

És éppen ezért írta le János ezeket a csodákat. Hogy rajtuk keresztül mi is felismerhessük: kicsoda valójában Jézus, és hogy ez által nekünk is életünk legyen őbenne.

V. Befejezés

Ebben a sorozatban – alkalomról-alkalomra – Jézus csodáit fogjuk egyenként megvizsgálni. De már ma eldönthetjük: *hiszünk-e János bizonyosságtételének?* Elfogadjuk-e Jézust annak, aki: a megígért Szabadító, Isten Fiának? Mert nem kell várnunk a sorozat végéig – ma is dönthetünk az élet mellett.

JÉZUS CSODÁI * So1 1. RÉSZ

ⁱ PBS program, 1995. április 14.

ⁱⁱ János 10,30.

ⁱⁱⁱ János 10,10.

^{iv} János 3,36.